

Súd: Krajský súd Nitra
Spisová značka: 23Sa/14/2018
Identifikačné číslo súdneho spisu: 4018200142
Dátum vydania rozhodnutia: 28. 01. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Dana Kálnayová
ECLI: ECLI:SK:KSNR:2019:4018200142.4

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Nitre, sudkyňou JUDr. Danou Kálnayovou, v právnej veci žalobcu: J. Q., bytom Q., D. XXXX/XX, zastúpený JUDr. Petrom Homolom, advokátom, so sídlom Bratislava, Zelinárska 6, proti žalovanému: Okresný úrad Nitra, Štefánikova trieda 69, Nitra, o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia č. OU-NR-OOP1-2018/005913 zo dňa 29. 01. 2018, takto

rozhodol:

Krajský súd žalobu **z a m i e t a**.
Krajský súd žalovanému nepriznáva náhradu trov konania.

odôvodnenie:

I. priebeh administratívneho konania

1. Z predloženého administratívneho spisu, súčasťou ktorého je i spis prvostupňového správneho orgánu, súd zistil, že Okresný úrad v Nitre, odbor všeobecnej vnútornej správy rozhodnutím č. OU-NR-OVVS2-2017/023190 ID 2017 0000381244-Ha zo dňa 11. 08. 2017 uznal žalobcu za vinného zo spáchania priestupku proti občianskemu spolunažívaniu podľa § 49 ods. 1 písm. d/ zákona č. 372/1990 Zb. o priestupkoch v znení neskorších predpisov, ktorého sa dopustil tým, že úmyselným narušením občianskeho spolunažívania iným hrubým správaním dňa 11. 05. 2017 o 14.00 hodine na K. ulici č. XXX/XXX v S. L. z celej sily kopol do brány rodinného domu D.. T. U..

2. Za spáchanie priestupku správny orgán uložil obvinenému J. podľa § 11 ods. 1 písm. a/ zákona o priestupkoch pokarhanie. Zároveň bol obvinený podľa § 79 ods. 1 zákona o priestupkoch zaviazaný povinnosťou uhradiť štátu trovy konania spojené s prejednaním priestupku vo výške 16,- euro do 15 dní, od právoplatnosti rozhodnutia.

3. Správny orgán prvého stupňa nariadil v priestupkovej veci pojednávanie, kde vypočul právneho zástupcu obvineného, oznamovateľa, oboznámil sa s obsahom spisového materiálu OO PZ Zlaté Moravce na základe posúdenia spisového materiálu ako aj výpovedí na správnom orgáne, ich zhodnotenia ako dôkazných prostriedkov, každého osobitne a všetkých vo vzájomných súvislostiach dospel k záveru, že bolo dostatočne preukázané, že obvinený J. Q. naplnil znaky skutkovej podstaty priestupku proti občianskemu spolunažívaniu podľa § 49 ods. 1 písm. d/ zákona SNR č. 372/1990 Zb. o priestupkoch v znení neskorších predpisov, pretože to vyplýva zo samotnej výpovede oznamovateľa D.. T. U., ktorý doložil dôkazový materiál, a to videonahrávku, z ktorej je jednoznačne preukázané, že došlo zo strany obvineného k spáchaniu skutku, ktorý sa mu kladie za vinu.

4. Správny orgán na základe týchto skutočností uznal J. Q. za vinného zo spáchania priestupku proti občianskemu spolunažívaniu podľa § 49 ods. 1 písm. d/ zákona SNR č. 372/1990 Zb. o priestupkoch v znení neskorších predpisov a uložil mu príslušnú sankciu podľa § 11 ods. 1 písm. a/ zákona o priestupkoch a podľa § 79 ods. 1 zákona o priestupkoch mu uložil povinnosť uhradiť štátu trovy konania.

5. Pri ukladaní sankcie a jej výmery podľa § 12 zákona o priestupkoch správny orgán prihliadol na to, že obvinený J. sa ku skutku síce nedoznal, avšak bol usvedčený samotnou výpoveďou oznamovateľa D.. T. U., ako aj doloženého dôkazového materiálu - kamerového záznamu. Tiež prihliadol na to, že obdobného skutku sa už obvinený dopustil v r. 2014, pričom bol uznaný vinným v blokovom konaní. Sankcia mu bola uložená v dolnej hranici trestnej sadzby, vzhľadom na jej represívno-výchovnú funkciu, ako aj s prihliadnutím na zákonom stanovené medze a hľadiská.

6. Voči predmetnému prvostupňovému správneému orgánu podal žalobca odvolanie, prostredníctvom svojho právneho zástupcu, v ktorom poukazoval na nesprávne právne posúdenie prvostupňového správneho orgánu z dôvodu nedostatočne zisteného skutkového stavu veci ako aj z dôvodu nevykonania navrhnutých dôkazov. Predložený videozáznam oznamovateľom považuje za dôkaz získaný nezákonným spôsobom, poukázal na ustanovenie § 11 a § 12 ods. 1 Občianskeho zákona. Ďalej namietal, že správny orgán sa nezaoberal touto skutočnosťou, či je záznam naozaj z predmetného dňa a tiež tento záznam nebol preskúmaný po technickej stránke. Ďalej namietal, že obvinenému nebol tento úmysel žiadnym spôsobom preukázaný a žiadal napadnuté rozhodnutie zrušiť a konanie zastaviť.

II. Zhrnutie napadnutého rozhodnutia

7. Odvolací správny orgán rozhodnutím č. OU-NR-OOP1-2018/005913 zo dňa 29. 01. 2018 zamietol odvolanie žalobcu a rozhodnutie I. stupňového správneho orgánu potvrdil.

8. Žalovaný ako odvolací správny orgán preskúmal odvolanie obvineného J. i preložený spisový materiál v celom rozsahu a zastáva názor, že správny orgán rozhodol v súlade s vykonaným dokazovaním a napadnuté rozhodnutie je zákonné a vecne správne.

9. Žalovaný správny orgán zastáva názor, že správny orgán I. stupňa postupoval v súlade so zákonom, keď uznal obvineného J. za vinného zo spáchania priestupku a uložil mu sankciu pokarhanie a povinnosť nahradiť trovy konania. Mal za to, že predmetný videozáznam, ktorý predložil oznamovateľ D.. T. U., zachytáva správanie obvineného dňa 11. 05. 2017 v uvedenom čase, ktoré rozhodne je porušením pravidiel správania sa hrubým narušením vzájomného občianskeho spolunažívania a jednoznačne preukazuje jeho úmysel narušiť pokojné, usporiadané a riadne spolunažívanie osôb v danom mieste a v čase. Zo záznamu je nepochybný úmysel obvineného škodiť, pretože zo záznamu je preukázateľné, že pri chôdzi pred domom oznamovateľa sa otáčal hlavou do strán, čím kontroloval situáciu na ulici, aby nebol nikým pozorovaný pri kopnutí do brány. Pri ukladaní druhu sankcie a výmery prihliadal na závažnosť priestupku, že sa ho obvinený dopustil na mieste dostupnom verejnosti, že sa jednalo o úmyselné konanie žalobcu. Síce obvinený k tomuto skutku nepriznal, ale bol usvedčený kamerovým videozáznamom a prihliadol aj k tej skutočnosti, že obvinený sa podľa výpisu z ústrednej evidencie priestupkov Ministerstva vnútra SR obdobného skutku dopustil v r. 2014, kedy bol uznaný vinným v blokovom konaní.

III. Zhrnutie argumentov žalobcu v podanej žalobe

10. Žalobca v podanej žalobe rovnako ako v odvolaní voči prvostupňovému správneému orgánu poukazuje na to, že oznamovateľom doložený videozáznam je získaný nezákonným spôsobom. Touto skutočnosťou sa nezaoberal prvostupňový správny orgán ani žalovaný. Ďalej uviedol, že žalobcovi nebol žiadnym spôsobom preukázaný úmysel narušiť občianske spoluzitie a aj keby sa teoreticky žalobca dopustil popísaného konania v rozhodnutí prvostupňového správneho orgánu, nejedná sa o žiadny priestupok v zmysle ustanovenia § 49 ods. 1 písm. d/ zákona č. 372/1990 Zb. V danom prípade jednorazové kopnutie do brány nemožno považovať za úmyselné narušenie občianskeho spolunažívania. V prípade daného konania chýba objekt ako aj objektívna stránka ako obligatórne znaky skutkovej podstaty priestupku. Na objasnenie a sankcovanie priestupku musia byť naplnené všetky štyri znaky skutkovej podstaty priestupku. Žalovaný správny orgán sa žiadnym spôsobom

nevyporiadal s dvomi najpodstatnejšími vecami, a to jediným dôkazom - videozáznamom, v tomto konaní a posúdením úmyslu žalobcu. Žalovaný žiadnym spôsobom neodstránil nedostatok v konaní prvostupňového správneho orgánu a jediný dôkaz nenechal podrobiť expertíze. Považoval ho za hodnoverný jedine na základe toho, že predmetný videozáznam obsahuje aj popis dátumu a času, kedy nahrávanie prebiehalo. Táto skutočnosť však nijako nepotvrzuje, že videozáznam nebol žiadnym spôsobom upravovaný. Ďalej poukázal na to, že kopnutie do brány, pričom nedošlo ani k jej poškodeniu, nemožno považovať za schválnosť ani za iné hrubé správanie a ani úmysel zo strany žalovaného nebol preukázaný. Žiadal napadnuté rozhodnutie ako i rozhodnutie prvostupňového správneho orgánu zrušiť a vec vrátiť správne orgánu na ďalšie konanie.

IV. Zhrnutie vyjadrenia žalovaného

11. Žalovaný podal v predmetnej veci písomné vyjadrenie zo dňa 11. 06. 2018, v ktorom uviedol, že žiada žalobu ako nedôvodnú zamietnuť. Žalovaný poukazuje na to, že preskúmal dôkazový materiál v celom rozsahu. K námietke žalobcu, že videozáznam, ktorý je podkladom pre rozhodnutie, bol získaný v rozpore so zákonom. Žalovaný poukazuje na rozhodnutie Ústavného súdu SR I.US 514/2015-15, podľa ktorého súkromie každého človeka je hodné ochrany pred neoprávnenými zásahmi. Ochrany svojho súkromia sa nemôže úspešne dovoliavať osoba (páchateľ), ktorá svojim úmyselným konaním narúša pokojný stav súkromného života inej osoby. Legitímny verejný záujem štátnych orgánov na ochranu spoločnosti (jednotlivcov) pred závažnými trestnými činmi alebo odhaľovaní a potrestaní takejto činnosti je zásadne nadradený záujmu páchatela závažnej trestnej činnosti na ochrane sfér svojej osobnosti. Ani prípadná nezákonnosť dôkazu získaného porušením čl. 8 ods. 1 Dohovoru, ešte nespôsobuje jeho nepoužiteľnosť v trestnom konaní a za určitých okolností nie je právo obžalovaného na spravodlivý proces v dôsledku takéhoto použitia dotknuté. V súvislosti s týmto rozhodnutím žalovaný vyhodnotil vyhotovený videozáznam tak, že ten kto vyhotovil tento videozáznam nemohol vstúpiť do súkromia danej osoby, pretože statická kamera, prostredníctvom ktorej sa vyhotovil tento videozáznam, je umiestnená na pozemku oznamovateľa. Úmyslom a účelom tejto videonahrávky bola teda ochrana súkromného majetku oznamovateľa a nie spracovanie osobných údajov konkrétnej osoby, prípadne zasahovania do jeho súkromia. Kamerový systém slúži majiteľovi na monitorovanie vstupu do obydľia.

Na námietku žalobcu, že nebol videozáznam poslaný na expertízu, považuje žalovaný správny orgán za neopodstatnenú, pretože predmetný videozáznam obsahuje, dátum, čas, kedy nahrávanie prebiehalo. Videozáznam je zreteľný, vzhľadom na okolité stromy a ich pohyb vo vetre, ako aj konanie muža, ktorý na predmetnom videozázname bol zachytený a policajným orgánom bol stotožnený v osobe žalobcu.

K ďalšej námietke žalovaný uvádza, že z predmetného videozáznamu je preukázaný nepochybne preukázaný úmysel žalobcu škodiť. Pred tým, ako kopol do brány oznamovateľa, pootočil hlavou doľava a doprava, teda skontroloval situáciu na ulici, či ho niekto nesleduje. Žalovaný mal za to, že pri zvažovaní použitia kamerového záznamu ako dôkazu v prvom rade zvažoval cieľ zabezpečenia pokojného, usporiadaného a riadneho spolunažívania osôb v danom mieste a potrestania protiprávneho konania žalobcu, ktoré je jednoznačne z kamerového záznamu viditeľné.

V. Posúdenie podstatných skutkových tvrdení a právnych argumentov

12. Krajský súd v Nitre ako súd vecne a miestne príslušný na konanie v predmetnej veci, viazaný rozsahom a dôvodmi podanej žaloby (ust. § 134 ods. 1, 2 zák. č. 162/2015 Z. z. Správny súdny poriadok, ďalej len „SSP“) preskúmal žalobou napadnuté rozhodnutie žalovaného zo dňa 29. 01. 2018, ktorým bolo zamietnuté odvolanie žalobcu a rozhodnutie prvostupňového správneho orgánu Okresného úradu v Nitre č. OU-NR-OVVS2-2017/023190 ID 2017 0000381244-Ha zo dňa 11. 08. 2017 potvrdil na pojednávaní a dospel k záveru, že žaloba nie je dôvodná, a preto ju podľa § 190 SSP zamietol.

V predmetnej veci bolo úlohou súdu posúdiť zákonnosť rozhodnutia a postupu žalovaného ako i správnosť jeho právnych záverov v priestupkovom konaní o uznaní žalobkyne vinnej zo spáchania priestupku voči občianskemu spolunažívaniu.

13. Na pojednávaní dňa 28. 01. 2019 právny zástupca žalobcu trval na podanej žalobe. Uviedol, že žalovaný správny orgán má vedomosť o tom, že žalobca trpí Aspergerovým syndrómom, pretože

žalobca vykonáva viaceré úkony bez toho, aby tieto kontroloval. Jedným z týchto úkonov mohlo byť aj kopnutie do brány oznamovateľa. Správny orgán sa touto skutočnosťou nezaoberal. Poukázal na tú skutočnosť, že žalobca momentálne žije v Bratislave, pracuje ako skladník, táto porucha sa prejavuje u žalobcu aj v mieste bydliska v Bratislave, kde je mu to tolerované, až na jedných susedov. Miera tolerancie správania u žalobcu je lepšia v Bratislave, sám chodí do zamestnania a sám si vybavuje svoje záležitosti. Pozbavený spôsobilosti na právne úkony nie je.

14. Zástupca žalovaného žiadal žalobu ako nedôvodnú zamietnuť. Pridržiaval sa písomného vyjadrenia.

15. Uznesením č. 23Sa/14/2018-47 zo dňa 10. 07. 2018 súd zamietol návrh žalobcu na priznanie odkladného účinku správnej žaloby.

16. Podľa § 23 ods. 2, písm. a/ SSP, sudca na krajskom súde koná a rozhoduje o správnych žalobách vo veciach správneho trestania podaných proti rozhodnutiu alebo opatreniu o priestupku.

17. Podľa § 49 ods. 1, písm. d/ zák. č. 372/1990 Zb. o priestupkoch v znení neskorších predpisov účinnom v čase rozhodovania správnych orgánov, priestupku sa dopustí ten, kto

d) úmyselne naruší občianske spolunažívanie vyhrázaním ujmu na zdraví, drobným ublížením na zdraví, nepravdivým obvinením z priestupku, schválnosťami alebo iným hrubým správaním.

Podľa § 51 vyššie citovaného zákona, ak nie je v tomto alebo v inom zákone ustanovené inak, vzťahujú sa na konanie o priestupkoch všeobecné predpisy o správnom konaní.

Podľa § 67 ods. 1 vyššie citovaného zákona, priestupky sa prejednávajú z úradnej povinnosti, ak nejde o priestupky, ktoré sa prejednávajú len na návrh (§ 68 ods. 1).

Podľa § 68 ods. 1 vyššie citovaného zákona, priestupky podľa § 42a a § 49 ods. 1 písm. a) sa prejednávajú len na návrh postihnutej osoby alebo jej zákonného zástupcu alebo opatrovníka (ďalej len "navrhovateľ").

Podľa § 72 vyššie citovaného zákona, v konaní o priestupku sú účastníkmi konania

a) obvinený z priestupku,

b) poškodený, ak ide o prejednanie náhrady majetkovej škody spôsobenej priestupkom,

c) vlastník veci, ktorá môže byť zhabaná alebo bola zhabaná, a to v časti konania týkajúcej sa zhabania veci,

d) navrhovateľ, na návrh ktorého bolo začaté konanie o priestupku podľa § 68 ods. 1.

Podľa § 73 ods. 1, 2 vyššie citovaného zákona, občan je obvineným z priestupku, len čo správny orgán vykonal voči nemu prvý procesný úkon. Na takého občana sa hľadí ako na nevinného, kým jeho vina nebola vyslovená právoplatným rozhodnutím.

Obvinený z priestupku má právo vyjadriť sa ku všetkým skutočnostiam, ktoré sa mu kladú za vinu a k dôkazom o nich, uplatňovať skutočnosti a dôkazy na svoju obhajobu, podávať návrhy a opravné prostriedky. K výpovedi ani k priznaniu ho nemožno donucovať.

Podľa § 74 ods. 1 vyššie citovaného zákona, o priestupku koná správny orgán v prvom stupni ústne pojednávanie. V neprítomnosti obvineného z priestupku možno vec prejednať len vtedy, ak sa odmietne dostaviť na ústne pojednávanie, hoci bol riadne predvolaný, alebo sa nedostaví bez náležitého ospravedlnenia alebo bez dôležitého dôvodu.

Podľa § 81 ods. 1, 2, 4 vyššie citovaného zákona, proti rozhodnutiu o priestupku môže sa odvolať v plnom rozsahu len obvinený z priestupku, a ak ide o mladistvého, v jeho prospech aj jeho zákonný zástupca a orgán sociálnoprávnej ochrany detí a sociálnej kurately.

Poškodený sa môže odvolať len vo veci náhrady škody.

Pri priestupkoch, ktoré možno prejednať len na návrh, sa môže navrhovateľ odvolať len proti tej časti rozhodnutia, ktorá sa týka vyslovenia viny obvineného z priestupku alebo povinnosti navrhovateľa uhradiť trovy konania; môže sa tiež odvolať proti rozhodnutiu o zastavení konania (§ 76 ods. 2).

18. V prejednávanej veci z predloženého administratívneho spisu zistil, že z dôvodov uznania žalobcu vinného zo spáchania priestupku proti občianskemu spolunažívaniu bolo také konanie, ktorého sa dopustil dňa 11. 05. 2017 o XX.XX hodine na K. ulici č. XXX/XXX v S. L. z celej sily kopol do brány rodinného domu D.. T. U.. Za spáchanie priestupku mu prvostupňový správny orgán uložil podľa § 11 ods. 1 písm. a/ sankciu pokarhanie.

19. Z pripojeného výpisu z ústrednej evidencie priestupkov Ministerstva vnútra SR mal súd za preukázané, že na žalobcu boli podané viaceré oznámenia o jeho protiprávnom konaní, voči iným oznamovateľom, ktoré síce neboli riešené v priestupkovom konaní. Niektoré však boli ukončené, teda žalobca svojím konaním narušoval občianske spolunažívanie v S. ulici viacerým občanom.

20. Správny súd dospel k záveru, že rozhodnutie žalovaného ako aj prvostupňového správneho orgánu sú zákonné, riadne odôvodnené a rovnako je odôvodnená aj sankcia. Námietky, ktoré uvádza žalobca, či už v odvolaní voči prvostupňovému správne mu orgánu ako aj v žalobe o preskúmanie rozhodnutia žalovaného, sú právne irelevantné, pretože oboma správnymi orgánmi bol riadne zistený skutkový stav, prejednaný v priestupkovom konaní na pojednávaní vylúchom účastníkov.

21. Správny súd nezistil žiadne porušenia práv žalobcu a súd nemá dôvod pochybovať o hodnovernosti dôkazu videonahrávky, ktorým bolo konanie žalobcu preukázané, preto jeho námietku o nehodnovernosti dôkazu považuje za právne irelevantnú.

22. Správny súd zhodne ako správne orgány má za preukázané z vykonaného dokazovania v administratívnom spise, že došlo k spáchaniu priestupku proti občianskemu spolunažívaniu tak, ako to bolo zistené správnymi orgánmi oboch stupňov.

Žalobca nevyvrátil žiadnym hodnoverným spôsobom skutočnosti a skutkový stav, ktorý bol zistený správnymi orgánmi na základe skutkových okolností. V súdnom konaní sa správny súd oboznámil s obsahom administratívnych spisov, z ktorých bolo preukázané, že vykonané dokazovanie bolo náležite vyhodnotené a v hodnotení dôkazov nezistil právne pochybenie ani logické nesprávnosti a ani také vady konania, ktoré by mohli mať vplyv na zákonnosť napadnutého rozhodnutia, preto súd žalobu žalobkyne ako nedôvodnú podľa § 190 SSP zamietol, pretože preskúmaným rozhodnutím žalovaného správneho nedošlo k porušeniu zákona a chránených záujmov žalobcu.

23. Skutočnosti, ktoré spochybňuje žalobca v žalobe sú totožné s námietkami, ktoré uvádzala v odvolaní voči prvostupňovému správne mu orgánu a s týmito sa náležite žalovaný správny orgán vysporiadala.

24. O trovách konania správny súd rozhodol tak, že žalovanému nepriznal právo na náhradu trov konania, pretože mu žiadne trovy nevznikli.

Poučenie:

Proti rozhodnutiu správneho súdu nie je prípustný opravný prostriedok, ak tento zákon neustanovuje inak. (ust. § 133 ods. 2 SSP).

Proti každému právoplatnému rozhodnutiu krajského súdu je prípustná kasačná sťažnosť, ak zákon neustanovuje inak (ust. § 439 ods. 1, 2, 3 SSP).

Kasačnú sťažnosť možno odôvodniť len dôvodmi uvedenými v ust. § 440 ods.1, 2 SSP.

Kasačnú sťažnosť môže podať účastník konania, ak bolo rozhodnuté v jeho neprospech v lehote jedného mesiaca od doručenia rozhodnutia krajského súdu subjektu oprávnenému na jej podanie, ak nie je ustanovené inak. Lehota na podanie kasačnej sťažnosti je 30 dní od doručenia rozhodnutia krajského súdu v prípadoch uvedených v § 145 ods. 2 SSP. Zmeškanie lehoty nemožno odpustiť.

Kasačná sťažnosť sa podáva na krajskom súde, ktorý napadnuté rozhodnutie vydal. V kasačnej sťažnosti sa musí okrem všeobecných náležitostí podania podľa § 57 uviesť označenie napadnutého rozhodnutia, údaj, kedy napadnuté rozhodnutie bolo sťažovateľovi doručené, opísanie rozhodujúcich

skutočností, aby bolo zrejmé, v akom rozsahu a z akých dôvodov podľa § 440 sa podáva (ďalej len "sťažnostné body"), návrh výroku rozhodnutia (sťažnostný návrh), pričom sťažnostné body možno meniť len do uplynutia lehoty na podanie kasačnej sťažnosti.

Sťažovateľ musí byť v konaní o kasačnej sťažnosti zastúpený advokátom. Kasačná sťažnosť a iné podania sťažovateľa musia byť spísané advokátom. Tieto povinnosti neplatia, ak má sťažovateľ, jeho zamestnanec alebo člen, ktorý za neho na kasačnom súde koná alebo ho zastupuje, vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa, ak ide o konania o správnej žalobe podľa § 6 ods. 2 písm. c) a d) a v prípade, ak je žalovaným Centrum právnej pomoci.